

[Dupont.]

ofte imod statstjenestemænd, der i deres virke gør sig ihærdige anstrengelser for at godt skabe rationelle arbejdsmetoder i statsadministrationen.

Det skal heller ikke glemmes, at der i betragtning af de store beløb, der går gennem statsadministrationen, er tale om forholdsvist få egentlige differencer, og de beløb, der anvendes til administration, kan godt tåle sammenligning med det private erhvervslivs administrative udgifter.

Når dette er sagt, skal det heller ikke beklages, at der holdes et vågent øje med statsadministrationen og forvaltningen. Udvalget har da også på helt saglig grund søgt at gennemgå stoffet og er nået frem til enstemmighed på en lang række punkter.

Som det fremgår af betænkningen, finder udvalget, at der alt for hyppigt er uoverensstemmelser mellem de givne bevillinger og det forbrug, der er tale om. Derfor understreges det, at styrelserne ikke må se bort fra de givne bevillinger. Det henstilles til finansministeren, at han over for de forskellige styrelsesgrene tilkendegiver nytten af en nøjagtig og realistisk budgetlægning. Når dette fremhæves, skyldes det også, at der spores en tendens til en opskruning af budgetterne for at undgå virkningen af foreskrevne nedskæringer. Begge dele, såvel merforbrug som en opskruning af budgetterne, kan være lige farlige.

Der hersker ikke tvivl om, at det nu nedsatte administrationsråd vil kunne indløse forventningerne om en mere rationel form for statsadministration. Det er i denne forbindelse rart at vide, at regeringen mindre end et år efter afgivelsen af betænkningen fra udvalget angående effektivisering af statsadministrationen har sørget for at skabe rammer omkring dette råd. Det er — som daværende finansminister Poul Hansen udtrykte det den 19. maj 1965 i forlængelse af forvaltningsnævnets arbejde — af betydning at gennemføre en effektiv og økonomisk statsadministration. Den stærke økonomiske ekspansion og de store krav til den offentlige indsats har givet disse opgaver et hidtil ukendt omfang, og hertil kommer, at det i en tid med mangel på arbejdskraft bliver af endnu større betydning, at ikke flere personer beskæftiges

i den offentlige administration. Forvaltnings- og administrationsnævnet er således erstattet med det nye centrale organ, administrationsrådet, der vil få større aktionsmulighed end de tidligere udvalg.

1. revisionsdepartement har under sit arbejde med statsregnskabet for 1963-64 peget på, at datacentralen bør overgå til ren statsdrift i et samarbejde med statens hulkortcentral, for at man derved kan opnå en mere rationel fordeling af arbejdsopgaverne. Statsrevisorerne mener, at folketinget bør have sin opmærksomhed henvendt på dette forhold, hvilket naturligvis også er rigtigt, set i forbindelse med administrationsrådets funktion.

Udvalget har beskæftiget sig med udenrigsministeriets forhold angående det tekniske arbejde, samarbejdet med u-landene og det regnskabssystem, der i den anledning skal føres.

Som svar på et spørgsmål vedrørende mangler og overskud i opsendte laster til Grønland har kammeradvokaten henstillet, at den kgl. grønlandske handel sikrer sig imod beskadigelser, manko og tyveri. Udvalget har taget Grønlandsministeriets beretning om denne sag til efterretning.

Blandt de forhold, det sidst aflagte regnskab gav anledning til at tage op, var åndssvageforsorgens regnskabsføring. Udvalget har fra socialministeren modtaget en redegørelse, hvorefter forsorgens regnskab er underlagt revisionsdepartementet fra den 1. april 1965, ligesom undervisningsministeriet er gået ind for en mere rationelt virkende tilskudsforvaltning angående selvejende institutioner, der modtager statslige midler.

Under udvalgets behandling af regnskabet for 1963-64 har der været enighed, for så vidt angår alle sager med undtagelse af en kontrovers, der er opstået mellem 4. revisionsdepartement og planlægningsudvalget vedrørende Danmarks tekniske højskole på Lundtoftesletten. Da sagen vedrører noget principielt, skal den fremhæves her. Udvalgets flertal stiller sig bag revisionsdepartementet og finansministeriet i fortolkningen af sagen, medens hr. Poul Dam, SF, mener, at byggeudvalget og undervisningsministeriet har ret.

Sagen drejer sig om revisionsdepartementets beføjelse til at gribe ind i planlæg-